

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/49/2025
Identifikačné číslo spisu:	1123011144
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1123011144.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného W. P., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Trestného zákona a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 20. novembra 2025 dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I zo 7. augusta 2023, č. k. 54T/4/2023-3024, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že rozsudkom Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 54T/4/2023 zo 7. augusta 2023, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku,

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 60 ods. 1 písm. a), ods. 4, ods. 5 Trestného zákona v neprospech obvineného W. P., nar. XX. P. XXXX v O., trvale bytom B. XX, V., t. č. v Ústave výkon trestu odňatia slobody Bratislava.

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa vo vzťahu k obvinenému W. P. zrušuje rozsudok Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 54T/4/2023 zo 7. augusta 2023 vo výroku o treste a v nadväzujúcom výroku o ochrannom dohľade, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Mestskému súdu Bratislava I prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku sa obvinený W. P., berie do väzby, ktorá začína plynúť 20. novembra 2025 o 11.40 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave výkon trestu odňatia slobody Bratislava.

V. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa väzba obvineného W. P. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava I (ďalej len „mestský súd“) rozsudkom zo 7. augusta 2023, č. k. 54T/4/2023-3024, uznal obvineného W. P. vinným v skutku č. 1 z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Trestného zákona a v skutku č. 2 z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c), písm. e) Trestného zákona účinného v čase spáchania činu s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona), odsúdeného X. Č.A. vinným v skutku č. 1 z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a odsúdenú Q. Č. vinnou v skutku č. 1 zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

skutok číslo 1:

W. P. a obvinení vylúčení na samostatné konanie ako členovia organizovanej skupiny a X. Č. a Q. Č. ako spolupáchatelia obvineného vylúčeného na samostatné konanie, sa od presne nezisteného času, najmenej však od mája 2021, bez oprávnenia opakovane zaoberali zadovážovaním, prechovávaním, obchodovaním a následným predajom omamných a psychotropných látok, konkrétne heroínu, ďalším osobám najmä v okolí svojich bydlísk, teda k predaju dochádzalo prevažne na území O., I. a K. kraja, najmä v okresoch O., I., Š., V., mesta W. a ich okolí, pričom u nich došlo k delbe úloh tak, že obvinený vylúčený na samostatné konanie ako hlavný organizátor financoval a zabezpečoval nákup heroínu na doposiaľ nezistených miestach od doposiaľ neustálených osôb a tento následne sám predával ďalšiemu členovi organizovanej skupiny W. P., ktorý zakúpený heroín následne zriedil, časť použil pre svoju potrebu a zvyšok sám a tiež prostredníctvom obvinených vylúčených na samostatné konanie delil a balil na jednotlivé dávky, ktoré menovaní ďalej odpredávali konečným spotrebiteľom najmä v okolí svojich bydlísk, a okrem W. P. heroín obvinený vylúčený na samostatné konanie predával aj spolupáchateľovi X. Č., ktorý rovnako ako W. P. zakúpený heroín následne zriedil, časť použil pre svoju potrebu a zvyšok delil a balil na jednotlivé dávky, ktoré sám a tiež prostredníctvom Q. Č. ďalej odpredával, resp. odovzdával konečným spotrebiteľom najmä v okolí svojho bydliska, kde X. Č. takto v období od cca decembra 2021 až januára 2022 až do 27.10.2022 nakúpil od obvineného vylúčeného na samostatné konanie 10 až 15 krát po 50 gramov heroínu v cene 1.000 € za 50 gramov, teda spolu minimálne za 10.000 €, pričom asi 1-2 krát kúpil 100 gramov, teda spolu za ďalších minimálne 2.000 €, ktorý následne zriedil, časť si ponechal pre svoju potrebu a zvyšok predal, pričom ho predával asi 10-tim osobám, medzi nimi E. W., Q. V., Q. Z., W. O., J. F. a Q. X., pričom Q. Č. takto odovzdala zvyšky heroínu E. W. a Q. Z., a W. P. takto od roku 2021 počas cca 9 mesiacov až do 27.10.2022 nakúpil od obvineného vylúčeného na samostatné konanie asi 6 až 7 krát po 50 gramov heroínu v cene 900 € za 50 gramov, spolu minimálne za 5.400 €, ktorý následne zriedil, časť si ponechal pre svoju potrebu a zvyšok osobne alebo prostredníctvom ďalších obvinených vylúčených na samostatné konanie predal ďalším osobám, medzi nimi V. P., X. S., Q. U., J. O., X. G., P. O., Q. O., Y. O. a okrem toho 3 krát nakúpil ďalších 156,201 gramov heroínu, ktoré na tri krát za cenu 3.630 € predal spolu s obvinenými vylúčenými na samostatné konanie osobám X. S. a Q. K., a to tak, že

· W. P. a obvinený vylúčený na samostatné konanie dňa 21.09.2022 v V. pred obchodným domom I. za sumu 180 € predali X. S. heroín v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom obalenom čiernou páskou, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod číslom ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/10213 z 10.11.2022 ide svetlohnedý hrudkovitý materiál s hmotnosťou 4962 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu o koncentrácii 14,6% hmotnostných s prímiesou kofeínu a

paracetamolu, a toto množstvo obsahujúce 724 mg absolútneho heroínu (diacetylmorfínu) KEÚ PZ považuje za 48 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 99,24 €,

· W. P. a obvinený vylúčený na samostatné konanie dňa 30.09.2022 v V. za sumu 1.150 € predali X. S. heroín, ktorý predtým prevzali od obvineného vylúčeného na samostatné konanie, ktorý bol zabalený v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom a ktorý vložili do škatuľky cigariet Q. červeno-bielej farby, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ číslo ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/10632 zo 04.10.2022 ide práškový materiál s hmotnosťou 50,597 g, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu o koncentrácii 13,3% hmotnostných s prímiesou kofeínu, paracetamolu a metylsufonylmetánu (MSM), a toto množstvo obsahujúce 6,729 g absolútneho heroínu (diacetylmorfínu) KEÚ PZ považuje za 449 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých hodnota je 1.011,94 €,

· obvinený vylúčený na samostatné konanie a W. P. dňa 13.10.2022 v V. za sumu 2.300 € predali X. S. heroín, ktorý bol zabalený v 2 plastových vreckách s tlakovým uzáverom, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ číslo ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/11295 z 25.10.2022 ide:

· v prípade 1 sáčika o svetlobéžový práškový materiál s hmotnosťou 50,321 g, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu o koncentrácii 17,5% hmotnostných s prímiesou kofeínu a paracetamolu, a toto množstvo obsahujúce 8806 mg absolútneho heroínu (diacetylmorfínu) KEÚ PZ považuje za 587 bežných jednotlivých dávok drogy v prípade 2 sáčika o svetlobéžový práškový materiál s hmotnosťou 50,321 g, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu o koncentrácii 18,5% hmotnostných s prímiesou kofeínu a paracetamolu, a toto množstvo obsahujúce 9309 mg absolútneho heroínu (diacetylmorfínu) KEÚ PZ považuje za 621 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorých celková hodnota je spolu 2.012,84 €, a toto robili až do dňa 27.10.2022, kedy boli na základe príkazov Okresného súdu v Bratislave I vykonané domové prehliadky a na základe príkazu vyšetrovateľa osobné prehliadky a prehliadky iných priestorov, počas ktorých boli zaistené omamné a psychotropné látky, pričom podľa znaleckých posudkov Kriministického a expertízneho ústavu PZ, odbor kriminalistika, odvetvie kriminalistická toxikológia, pod číslom PPZ-KEU-BA-EXP-2022/11932 zo dňa 24.11.2022 a PPZ-KEU-BA-EXP-2022/12928 zo dňa 04.01.2023, ide v prípade látok zaistených:

· počas prehliadky iných priestorov u obvineného vylúčeného na samostatné konanie, v osobnom motorovom vozidle B. V., EČ: O.-XXXCR o:

- plastové vrecko s tlakovým uzáverom nachádzajúce sa v mikoténovom vrecku s obsahom 50,388 g práškového materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu, s priemernou koncentraciou účinnej látky 17,6 % hmotnostných heroínu, obsahujúci 8,868 g absolútneho heroínu, ktoré KEÚ PZ považuje za 591 bežných jednorázových dávok drogy, ktorých celková hodnota je spolu 1.007,76 €,

- plastové vrecko s tlakovým uzáverom nachádzajúce sa v mikoténovom vrecku s obsahom 50,472 g práškového materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu, s priemernou koncentraciou účinnej látky 18 % hmotnostných heroínu, obsahujúci 9,085 g absolútneho heroínu, ktoré KEÚ PZ považuje za 606 bežných jednorázových dávok drogy, ktorých celková hodnota je spolu 1.009,44 €

· počas domovej prehliadky u W. P. a obvinenej vylúčenej na samostatné konanie v obytnom automobile E. P., EČ: I.-XXXX. vo B. o:

- digitálnu váhu so stopami heroínu, kofeínu a paracetamolu
- očadenú sklenenú fajku a 2 časti fajky so stopami metamfetamínu,
- hliníkovú misku so stopami heroínu, kofeínu a paracetamolu,
- striekačku so stopami heroínu, kofeínu a paracetamolu,
- plastovú tubu so stopami metamfetamínu,

· počas domovej prehliadky u X. Č. a Q. Č. v záhradnej chatke v Š. o časť žiarovky s prítomnosťou stôp metamfetamínu (pervitínu) a plastové vrecko s obsahom metylsufonylmetánu MSM, slúžiace okrem iného na riedenie drog,

· počas osobnej prehliadky u X. Č. o:

- plastové vrecko s tlakovým uzáverom so stopami heroínu, kofeínu, paracetamolu a metylsufonylmetánu (MSM),

- 9 ks tabliet O., pričom O. je podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok,

- 9 ks kapsúl s obsahom metylsufonylmetánu (MSM), ktoré slúži okrem iného na riedenie drog,
- počas osobnej prehliadky u Q. Č. o inzulínovú striekačku so stopami metamfetamínu a metylsufonylmetánu (MSM)
- počas domovej prehliadky u obvineného vylúčeného na samostatné konanie v ubytovni na ul. O. XXX, V., o:

- tabletku naloxónu a buprenorfinu ktorý je podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok

- plastový obal s obsahom metylsufonylmetánu (MSM)

- znečistenú sklenenú trubičku priehľadnej farby so stopami metamfetamínu

- sklenenú trubičku priehľadnej farby so zadymeným alobalom, na oboch so stopami metamfetamínu

- mikrováhu striebornej farby so stopami heroínu, kofeínu a paracetamolu

a expertíznym skúmaním boli na steroch z oboch rúk obvinených W. P., X. Č., iných obvinených vylúčených na samostatné konanie a na stere z pravej ruky obvineného vylúčeného na samostatné konanie zistené stopy metamfetamínu, pričom Heroín (diacetylmorfín) je zaradený podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, buprenorfin je podľa toho istého zákona zaradený do II. skupiny omamných látok, pričom obvinený vylúčený na samostatné konanie spáchal takýto čin aj napriek tomu, že bol v minulosti odsúdený rozsudkami Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.04.2007 pod sp. zn.: 3T 176/03 pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 písm. d) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a Okresného súdu Bratislava II z 15.10.2013 pod sp. zn. 3T/85/13 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava pod sp. zn.: 4To/140/2013 zo dňa 30.01.2014, právoplatný toho istého dňa pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaný podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania činu, a obv. W. P. spáchal takýto čin aj napriek tomu, že bol v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 13.11.2012 pod sp. zn. 5T 170/07 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn.: 6To/39/13 zo dňa 23.05.2013 právoplatný toho istého dňa pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného v čase spáchania činu, pričom jednotliví obvinení sa súčasne dopúšťali protiprávneho konania a to až do ich zadržania dňa 27.10.2022.

skutok číslo 2:

obv. W. P. a obvinený vylúčený na samostatné konanie minimálne od septembra 2019 do septembra 2021 v pravidelných intervaloch, približne dva až trikrát týždenne, bez oprávnenia nakupovali v W., prípadne jej blízkom okolí a F. od A. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. a Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., D. XXX/XX, bližšie nezistené množstvá heroínu, ktorý ďalej W. P. a obvinená vylúčená na samostatné konanie bez oprávnenia predávali v I. a jej okolí a obvinený vylúčený na samostatné konanie v V. a jeho okolí, pričom ako odberateľ takto zakúpeného heroínu bol minimálne ustálený:

Y. O., ktorý od septembra 2019 do septembra 2021 v podstate len na výnimky, s pravidelnou každodennou frekvenciou nakupoval od W. P. a obvinenej vylúčenej na samostatné konanie heroín, a obv. W. P. spáchal takýto čin aj napriek tomu, že bol v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 13.11.2012 pod sp. zn. 5T 170/07 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn.: 6To/39/13 zo dňa 23.05.2013 právoplatný toho istého dňa pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného v čase spáchania činu, pričom Heroín (diacetylmorfín) je zaradený podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to mestský súd:

- odsúdil obvineného W. P. podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36

písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analogiam) na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil obvinenému trest prepadnutia vecí a to:

- mobilný telefón zn. W., IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX v kvetinkovom puzdre;
- digitálna váha strieborná;
- mobilný telefón zn. W., s čiernym krytom so strieborným pásikom;
- mobilný telefón zn. Y. čierny;
- mobilný telefón zn. W. U., IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, čiernej farby, PIN XXXX, v červenom obale s 3 pamäťovými kartami: W. XX F., W. X F., H. XX F.;
- W. J., EČV: V., VIN: B., čiernej farby;
- 1 ks kľúč s logom B.;
- finančná hotovosť 1 180,- €.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

· odsúdil odsúdeného X. Č. podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analogiam) na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil odsúdenému trest prepadnutia vecí a to:

- mobilný telefón zn. W., modrej farby;
- mobilný telefón zn. W., IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X;
- finančná hotovosť 1 000,- €.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil odsúdenému ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

· odsúdil odsúdenú Q. Č. podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd odsúdenej výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) ods. 4 písm. k) Trestného zákona súd uložil odsúdenej obmedzenie spočívajúce v zákaze požívaní iných návykových látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

2. Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obvinený W. P. vzdal práva na podanie odvolania a prokurátor tak urobil osobitným podaním z 8. augusta 2023. Práva na podanie odvolania sa vzdali aj odsúdení X. Č. a Q. Č., a preto napadnutý rozsudok neobsahuje odôvodnenie.

3. Proti uvedenému rozsudku Mestského súdu Bratislava I zo 7. augusta 2023, sp. zn. 54T/4/2023 podal na podnet W. Y. dovolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) podaním zo 17. októbra 2024 (č. l. 3075 - 3079), v ktorom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 54T/4/2023 zo dňa 07.08.2023, vo výroku o treste prepadnutia vecí vo vzťahu k obvinenému W. P., bol porušený zákon v ustanoveniach 60 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona, v neprospech obvineného W. P., podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 54T/4/2023 zo dňa 07.08.2023 vo výroku o treste prepadnutia vecí, vo vzťahu k obvinenému W. P., zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na neho obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Mestskému súdu Bratislava I prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa §

371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku a namietol tieto základné skutočnosti (skrátene):

3.1. Výrokom mestského súdu o treste prepadnutia veci: motorového vozidla W. J., EČV: V., VIN: B., čiernej farby, došlo k porušeniu Trestného zákona. Na uloženie uvedeného trestu, resp. na prepadnutie veci v podobe daného vozidla, neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

3.2. Základným predpokladom na rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia veci je zistenie a dôkazné preukázanie, že vec, o prepadnutí ktorej sa rozhoduje, patrí páchatelovi. V zmysle vyššie uvedeného vec patrí páchatelovi, ak ju v dobe rozhodovania o nej vlastní, ak je súčasťou majetku páchatela, alebo pokiaľ s ňou fakticky ako vlastníak nakladá, hoci nie je známy jej oprávnený vlastník či držiteľ.

3.3. V prílohe k vyšetrovaciemu spisu - finančné vyšetrovanie, sa nachádza evidenčná karta vozidla W. J., EČV: V., podľa ktorej je zrejmé, že vlastníkom a držiteľom vozidla je W. Y., ako prvý evidovaný vlastník na území Slovenskej republiky.

3.4. Zároveň zo Zoznamu vozidiel subjektu - W. P. nachádzajúceho sa v rovnakej časti spisu, bolo zistené, že tento nie držiteľom ani vlastníkom žiadneho aktívneho vozidla. V minulosti bol vlastníkom vozidla Š. E. - odhlásené odo dňa 19.09.2017 a vozidla R. U. - vyradené z evidencie odo dňa 11.10.2019.

3.5. Orgány činné v trestnom konaní mali o vlastníkovi a držiteľovi vozidla vedomosť od počiatku trestného stíhania, resp. ešte pred ním, čo vyplýva tak z úradného záznamu NAKA, odbor Západ zo dňa 30.12.2022, k akcii pod názvom „D.“, v ktorom je uvedené, aké vozidlá používajú záujmové osoby. K obvinenému W. P. je uvedené, že tento používa vozidlo W. J. čiernej farby, EČV: V., ktoré používa na prevoz a skladovanie heroínu.

3.6. Taktiež je zrejmé aj z návrhu na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky zo dňa 20.10.2022, kde je na str. 4 uvedené, že W. P. a jeho manželka používajú na predaj a skladovanie obytný automobil, alebo automobil W. J. čiernej farby, EČV: V., ktorý je evidovaný na nevlastného otca W. Y., nar. XX.XX.XXXX.

3.7. Z obsahu Príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov zo dňa 06.10.2022 a to prehliadku osobného motorového vozidla W. J. 2.0 D., EČV: V., vyplýva, že majiteľom a držiteľom vozidla je W. Y., nar. XX.XX.XXXX, pričom toto však má reálne používať W. P. na prechovávanie omamných látok.

3.8. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a to osobného motorového vozidla W. J. 2.0 D., EČV: V., zo dňa 27.10.2022, taktiež vyplýva, že toto vozidlo patrí vlastníkovi a držiteľovi W. Y.. Pri tejto prehliadke došlo aj k zaisteniu daného vozidla.

3.9. Na vlastníctvo uvedeného vozidla poukazoval aj sám obvinený W. P. a to napríklad aj pri záverečnom preštudovaní spisu, kde zároveň žiadal aj o jeho vrátenie W. Y..

3.10. Je zrejmé, že v danej veci vykonali orgány činné v trestnom konaní dôkladné šetrenie, čo sa týka majetkových pomerov obvinených, ako aj ich vlastníctva vecí, ktoré by mohli pochádzať z trestnej činnosti. Práve však v rámci daného šetrenia bolo spoľahlivo a bez pochybností zistené, že sporné vozidlo nepatrilo obv. P., aj keď toto mohlo, a s vysokou mierou pravdepodobnosti, aj bolo použité na páchanie drogovej trestnej činnosti a to opakované. Vozidlo bolo však od jeho prvej evidencie na území Slovenskej republiky od 11.02.2020 (teda od skoršieho obdobia, ako dochádzalo k páchaniu trestnej činnosti), vlastníctvom a v držbe W. Y..

3.11. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo použité na páchanie trestnej činnosti obvineným P., avšak tento niebol vlastníkom a ani držiteľom daného vozidla. Za zistenia vyššie uvedených okolností preto jediný spôsob ako v predmetnej veci docieľiť „prepádnutie“ sporného vozidla použitého pri páchaní trestnej činnosti, bol uloženie ochranného opatrenia -zhabania veci v zmysle § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

3.12. Podávateľ podnetu W. Y. mal s ohľadom na uvedené ustanovenia mať postavenie zúčastnenej osoby a mali mu byť priznané práva v zmysle § 45 Trestného poriadku, vrátane práva na podanie riadneho opravného prostriedku, o ktoré bol postupom súdu ukrátený.

3.13. Postup mestského súdu v namietanej trestnej veci bol v rozpore s ustanoveniami § 60 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona, § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a § 45 Trestného poriadku, čím je naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

4. K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava podaním z 18. februára 2025 (č. l. 3113 - 3114), v ktorom navrhol, aby dovolací súd dovolanie ministra spravodlivosti SR proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I pod sp. zn. 54T/4/2023 podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku

zamietol, a to s nasledovným odôvodnením (skrátene):

4.1. Evidenčná karta vozidla, resp. akákoľvek štátom vedená evidencia vozidiel, nemá konštitutívny charakter, ale len deklaratórny charakter pre účely evidencie. Zápisom v evidenčnej karte vozidla nedochádza k zmene vlastníctva motorového vozidla podobne, ako je tomu napríklad pri evidencii nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Pre porovnanie, povolením vkladu v katastri nehnuteľností dochádza konštitutívne k zmene vlastníctva nehnuteľnosti. Prevod vlastníckeho práva k vozidlu dochádza na základe scudzovacích právnych úkonov, pričom prevod vlastníckeho práva je následne povinný nový vlastník nahlásiť na dopravnom inšpektoráte. Preto neobstoí samotný argument o nevlastníctve vozidla odsúdeným len s poukazom na evidenčnú kartu vozidla.

4.2. Je nutné poukázať aj na postoj odsúdeného W. P. k vozidlu ešte pred jeho zadržaním, z vykonaných úkonov podľa V. hlavy Trestného poriadku vyplýva, že obvinený W. P. prezentoval svoje vlastníctvo k vozidlu W. J., napríklad pri monitorovanom stretnutí s X. S. a Q. K. uvádza X. S. (č. l. 1694), že do neho kupoval nový motor za 8.000 EUR, bavil sa o oprave auta (hovor číslo 22337), taktiež si s odberateľmi dohadoval stretnutie pred bytovkou tak ako máva auto (hovor číslo 1876) a iné. Taktiež bolo preukázané, že odsúdený vozidlo používal dlhodobo správu sa k nemu ako k vlastnému.

4.3. Súhlasí s textom dovolania ministra spravodlivosti SR, že vozidlo bolo odsúdeným W. P. opakovane s vysokou pravdepodobnosťou používané na páchanie trestnej činnosti. Ak by dovolací súd rozhodol o zrušení výroku súdu o treste prepadnutia veci - vozidla W. J., bolo by namieste zhabať predmetné vozidlo podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

4.4. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, pričom ako z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej právnej úpravy dovolania vyplýva, že dovolanie nie je určené na úpravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných alebo hmotnoprávnych chýb podľa § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku. V porovnaní s dôvodmi, ktoré opodstatňujú podanie odvolania, sú dovolacie dôvody koncipované užšie. Je tomu tak z dôvodu, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Právoplatnosť súdneho rozhodnutia v sebe poníma jeho faktickú nezmeniteľnosť (formálna právoplatnosť) a záväznosť (materiálna právoplatnosť). Preto sú možnosti podania dovolania - vrátane dovolacích dôvodov - striktné obmedzené, aby sa potenciálne širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala v rámci konania pred dovolacím súdom ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie odvolanie“.

5. K podanému dovolaniu sa vyjadril obvinený podaním doručeným tunajšiemu súdu 24. októbra 2025 a prostredníctvom obhajkyne podaním z 9. septembra 2025 a uviedol nasledovné (skrátene):

5.1. V plnom rozsahu súhlasí s argumentáciu obsiahnutou v dovolaní ministra spravodlivosti a má rovnako za to, že výrokom Mestského súdu Bratislava I., č. k. 54T/4/2023-3024, o treste prepadnutia veci: motorového vozidla W. J., EVČ: V., VIN:B., čiernej farby (ďalej len „Motorové vozidlo W. J.“) došlo k porušeniu Trestného zákona, nakoľko na uloženie uvedeného trestu, resp. na prepadnutie veci v podobe tohto predmetného motorového vozidla, neboli splnené zákonom stanovené podmienky, konkrétne ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona.

5.2. Motorové vozidlo W. J. nie je a nikdy nebolo vo vlastníctve obvineného W. P., nikdy mu nepatrilo, nebolo súčasťou jeho majetku. Zároveň však bol známy jeho oprávnený vlastník. Oprávneným vlastníkom a držiteľom motorového vozidla W. J. bol W. Y. a to od jeho prvej evidencie na území Slovenskej republiky od 11.02.2020. Táto skutočnosť vyplýva z:

5.3. - evidenčnej karty Motorového vozidla W. J., EVČ: V. - súčasť trestného spisu,

- ako aj z ďalších dôkazov, ktoré sú rovnako súčasťou trestného spisu a ktoré sú označené v obsahu samotného dovolania Ministra spravodlivosti.

5.4. Obvinený W. P. vo vzťahu k rozhodovaniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o prípadnom zrušení výroku o treste v zmysle dovolania ministra spravodlivosti, si dovoľuje poukázať na NÁLEZ Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. IV. ÚS 649/2024-27 z 28. januára 2025, z ktorého môžeme identifikovať Ústavným súdom judikovaný postup, ktorý spočíva v zrušení celého výroku o treste (nielen časti výroku o treste) a ktorý je podľa jeho názoru v celom rozsahu aplikovateľný aj pre prípad dovolania ministra spravodlivosti.

5.5. Obvinený W. P. vo vzťahu k rozhodovaniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o prípadnom zrušení výroku o treste zároveň poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.

zn. Tpj 98/2024 z 28.11.2024, ktoré taktiež konštatuje ako správny postup taký, ktorý spočíva zrušení celého výroku o treste (nielen časti výroku o treste).

5.6. Obe vyššie citované rozhodnutia sú plne aplikovateľné aj v prípade podaného dovolania ministra spravodlivosti a pri rozhodovaní podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku by dovolací súd mal napadnutý rozsudok Mestského súdu Bratislava I, č. konania 54T/4/2023-3024 zo dňa 07.08.2023 zrušiť v celom výroku o treste (nielen časti výroku o treste) a zrušiť aj ďalšie rozhodnutia na neho obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

5.7. Celý výrok o treste je potrebné zrušiť aj z dôvodu, že medzi časom došlo k zmene zákona, ktorá je pre páchatel'a priaznivejšia, keďže sa zmenila drogová politika štátu, vrátane zníženia trestných sadzieb.

5.8. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej Únie vo veci C-544/23 prijatý 1. augusta 2025.

5.9. Dovolanie v trestnom konaní je opravný prostriedok, ktorý možno podať v zákonom stanovenej lehote, ktorý je priznaný relatívne širokému okruhu oprávnených osôb, ako aj ministromi spravodlivosti, ktorý v tomto prípade dovolanie podal.

5.10. Ak by dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku treste prepadnutia veci a na princíp lex posterior mitius by neprihliadol, došlo by k porušeniu práv odsúdeného, ktoré mu vyplývajú z čl. 49 ods. 1 Charty základných práv EU, čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

5.11. V ďalšom konaní nie je možné predmetné motorové vozidlo zhabať, pretože by prišlo k porušeniu zásady zákazu reformatio in peius.

6. Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 3. septembra 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

6.1. Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) predbežne preskúmal dovolanie ministra spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 1 Trestného poriadku], v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že dovolanie ministra vo vzťahu k namietaným okolnostiam týkajúcim sa uloženia trestu prepadnutia motorového vozidla W. J., EČV: V. a napĺňajúcim dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je opodstatnené.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Trestného poriadku), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Trestného poriadku), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Trestného poriadku, § 385 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c)

Trestného poriadku odmietnuť.

8. V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku sa vyžaduje zistenie, aby bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

9. Na rozhodnutie o podanom dovolaní ministra nariadil tunajší súd verejné zasadnutie na 20. novembra 2025, na ktorom sa osobne zúčastnili obvinený, jeho obhajkyňa, poverený zástupca ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

10. Poverený zástupca ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí zotrval na podanom návrhu, pričom otázku zrušenia celého výroku o treste, resp. len trestu prepadnutia veci a otázku rozhodnutia o väzbe obvineného, ponechal na rozhodnutie súdu. Prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky rozhodnutie o dovolaní ministra ponechala na úvahe súdu a pre prípad, ak by mu tunajší súd vyhovel, navrhla obvineného vziať do väzby z dôvodov uvedených v § 71 písm. a), písm. c) Trestného poriadku s poukazom na okolnosti referované na verejnom zasadnutí. Obhajkyňa obvineného sa pridržala svojho písomného vyjadrenia a navrhla, aby obvinený nebol vzatý do väzby, pretože dôvody väzby u obvineného nie sú dané. Obvinený sa pridržal návrhu jeho obhajkyne a uviedol, že by chcel dostať šancu a ísť domov.

11. Preskúmaním predloženého spisového materiálu tunajší súd zistil, že na hlavnom pojednávaní konanom 7. augusta 2023 urobil obvinený pred prvostupňovým súdom vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda že sa cíti byť vinným zo spáchania skutkov ako je to uvedené v obžalobe. Rovnaké vyhlásenie urobili aj v tom čase obžalovaní X. Č. a Q. Č..

12. Následne bolo na hlavnom pojednávaní vyhlásené uznesenie, ktorým súd podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčil trestnú vec obžalovaných P. O., I. W., O. B. a J. P. pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b), písm. d) Trestného zákona a iné na skutkovom základe uvedené v podanej obžalobe zo spoločného konania na samostatné konanie.

13. Obvinený na hlavnom pojednávaní na všetky položené otázky podľa § 257 ods. 5 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“ a po návrhu prokurátora, aby súd prijal vyhlásenie o vine obvineného, súd vyhlásil uznesenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obvineného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obvinený priznal spáchanie skutku sa nevykoná a súd vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

14. Súd na hlavnom pojednávaní vykonával dokazovanie čítaním znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva odvetvie psychiatria, znalkyne MUDr. F. a oboznámil listinné dôkazy, konkrétne odpisy registra trestov, výpisy z evidencie správnych deliktov a priestupkov, zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky z 27. októbra 2022 u X. Č. a Q. Č. v záhradnej chate v k. ú. Š., zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky z 27. októbra 2022 u obvineného W. P. a J. P. v obytnom automobile E. P., EČV: I., zápisnice o vykonaní osobných prehliadok z 27. októbra 2022 u obvineného W. P. a X. Č. a Q. Č., zápisnicu o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov z 27. októbra 2022, ktorá bola vykonaná v osobnom motorovom vozidle W. J. 2.0 D., EVČ: V, ktorého vlastníkom a aj držiteľom je W. Y., v rámci ktorej bolo predmetné motorové vozidlo odňaté, hodnotenie obvineného z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava z 9. mája 2023 a jeho skrátený výpis, hodnotenie X. Č. z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava z 12. apríla 2023 a jeho skrátený výpis, listinné dôkazy k osobe X. Č., rozsudok Okresného súdu Trnava z 8. marca 2007, sp. zn. 30T/150/2006 a rozsudok Krajského súdu v Trnave z 23. mája 2013, sp. zn. 6To/39/2013. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli.

15. Následne súd postupoval podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku, vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo k záverečným rečiam, poslednému slovu a napokon vyhlásil napadnutý rozsudok, pričom obvinený sa vzdal práva podať proti rozsudku odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní a prokurátor tak urobil osobitným podaním z 8. augusta 2023.

Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona súd uloží trest prepadnutia veci,

- a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
- b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu, alebo
- c) ktorá je výnosom z trestnej činnosti.

Podľa § 60 ods. 4 Trestného zákona trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchateľovi.

16. Minister v podanom dovolaní primárne namieta, že na uloženie trestu prepadnutia motorového vozidla W. J., EČV: V. (ďalej len „motorové vozidlo“) neboli splnené zákonné podmienky.

17. Trest prepadnutia veci možno uložiť páchateľovi za spáchanie konkrétneho trestného činu len pri splnení dvoch kumulatívnych podmienok, ktoré sú vyjadrené v § 60 ods. 1 Trestného zákona a v § 60 ods. 4 Trestného zákona. Musí sa jednať o vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, alebo bola určená na spáchanie trestného činu alebo je výnosom z trestnej činnosti, pričom táto vec (v každej z možných alternatív) musí patriť páchateľovi. Pokiaľ nie sú pri uložení trestu prepadnutia veci splnené obe kumulatívne podmienky, jedná sa o trest uložený páchateľovi v rozpore so zákonom.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

18. Nevyhnutným predpokladom na uloženie trestu prepadnutia motorového vozidla obvinenému bolo preukázanie jeho vlastníckeho práva k motorovému vozidlu vykonaným dokazovaním. Z napadnutého rozsudku nemožno dospieť k záveru, že mal mestský súd preukázané pri ukladaní trestu prepadnutia motorového vozidla obvinenému jeho vlastnícke právo k nemu. Trest prepadnutia motorového vozidla bol obvinenému uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda ako veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Z výroku o uložení trestu prepadnutia majetku však nemožno odvodiť aj záver súdu o existencii vlastníckeho práva obvineného k motorovému vozidlu, teda podmienku vyjadrenú v § 60 ods. 4 Trestného zákona. Naviac mestský súd, pri splnení zákonom stanovených podmienok, využil možnosť vyhotoviť rozsudok bez odôvodnenia, v dôsledku čoho nie je možné zistiť, či mestský súd dospel k záveru o vlastníckom práve obvineného k motorovému vozidlu z jeho odôvodnenia.

19. Predmetom prieskumu dovolacieho súdu v tomto prípade nebolo posúdiť, kto je, s poukazom na obsah predloženého spisového materiálu, vlastníkom motorového vozidla, ale či mestský súd uložil obvinenému trest prepadnutia motorového vozidla za splnenia všetkých zákonných podmienok na jeho uloženie, keďže v zmysle podaného dovolania bola namietaná neexistencia vlastníckeho práva obvineného k motorovému vozidlu, ako jednej z kumulatívnych podmienok na jeho uloženie. Nad rámec uvedeného je nevyhnutné zdôrazniť, že ohľadne vlastníctva obvineného k motorovému vozidlu nebolo na hlavnom pojednávaní vykonávané žiadne dokazovanie.

20. Dovolací súd dospel k záveru, že pri uložení trestu prepadnutia motorového vozidla mestský súd nezisťoval existenciu vlastníckeho práva obvineného k motorovému vozidlu, v dôsledku čoho bol obvinenému uložený trest prepadnutia motorového vozidla bez toho, aby bola splnená jedna z kumulatívnych podmienok nevyhnutných na jeho uloženie (uvedená v § 60 ods. 4 Trestného zákona), teda existencia vlastníckeho práva obvineného k motorovému vozidlu, v dôsledku čoho prišlo uložením trestu prepadnutia motorového vozidla obvinenému k porušeniu § 60 ods. 1 písm. a), ods. 4, ods. 5 Trestného zákona v jeho neprospech.

21. Nad rámec nesplnenie zákonných podmienok (vlastníckeho práva obvineného k prepadnutému motorovému vozidlu), minister tvrdí, že vlastníkom motorového vozidla je W. Y., ktorý podal ministrovi podnet na podanie dovolania. S argumentáciou ministra sa naopak nestotožnil prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení k dovolaniu tvrdí, že z obsahu spisu (úkonov podľa V. hlavy Trestného poriadku ako aj správania sa obvineného k motorovému vozidlu) vyplýva, že obvinený sa k motorovému vozidlu správal ako k vlastnému.

22. Dovolací súd neskúmal, kto je vlastníkom motorového vozidla, pretože pokiaľ je okresný súd povinný pri svojom rozhodnutí vychádzať výlučne z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, rovnaká povinnosť sa vzťahuje aj na prieskum tohto rozhodnutia nadriadeným súdom, vrátane dovolacieho súdu.

23. Dôsledkom pochybenia mestského súdu je zrušenie celého výroku o treste, pretože zrušením len výroku o treste prepadnutia motorového vozidla, by bola vec právoplatne ukončená (porovnaj Tpj 131/2024), pričom minister v podanom dovolaní navrhoval, aby dovolací súd mestskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

24. Dovolací súd postupom podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil aj výrok o ochrannom dohľade, ktorým bol napadnutým rozsudkom obvinenému uložený, keďže pre jeho uloženie § 76 ods. 1 Trestného zákona, v znení účinnom v čase rozhodovania mestského súdu, jeho nevyhnutná existencia

odsúdenia pre obzvlášť závažný zločin (vzťah k výroku o vine) a uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody (vzťah k výroku o treste). Zrušením výroku o treste v celom jeho rozsahu nie je splnená zákonná podmienka týkajúca sa uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, a preto dovolací súd ako nadväzujúci výrok k výroku o treste zrušil aj výrok o uložení ochranného dohľadu.

25. Vec sa týmto dostáva späť do štádia súdneho konania, v ktorom bude musieť mestský súd doplniť dokazovanie ohľadne vlastníctva motorové vozidla, obvinenému opätovne uložiť trest a posúdiť splnenie podmienok na uloženie ochranného dohľadu pri súčasnej viazanosti mestského súdu vyššie uvedeným právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 1 Trestného poriadku.

26. Najvyšší súd pripomína, že dovolanie bolo podané len v prospech obvineného, a preto bude mestský súd v ďalšom konaní limitovaný zásadou „*zákazu reformatio in peius*“ v zmysle § 391 ods. 2 Trestného poriadku.

27. Dovolací súd sa pri svojom rozhodnutí nezaoberal vyjadrením obvineného, ktorý sa pri návrhu rozhodnutia dovolacieho súdu domáhal zohľadnenia zmeny Trestného zákona, ktorá je pre neho aktuálne priaznivejšia (body 5.6. - 5.9. tohto rozsudku), ako samostatného dôvodu na zrušenie výroku o treste. Je tomu tak z dôvodu, že dovolací súd je v zmysle § 384 ods. 1 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku oprávnený preskúmať len dovolateľom napadnutý výrok, pričom dôvodmi dovolania je viazaný. Obvinený v predmetnej veci dovolanie nepodal, a preto nie je oprávnený rozširovať dovolanie ministra o iné dovolacie dôvody, ktoré minister v podanom dovolaní neuplatnil.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,

a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

28. Vzhľadom k tomu, že obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na základe podaného dovolania zrušil napadnutý rozsudok mestského súdu aj vo výroku o treste, bolo nutné podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnúť súčasne o väzbe, ktorej dĺžka trvania sa podľa § 380 ods. 3 Trestného poriadku posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní.

29. Obvinený bol v prípravnom konaní vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava I z 30. októbra 2022, sp. zn. 6Tp/78/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2022, sp. zn. 3Tpo/76/2022 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku, ktorá začala 27. októbra 2022 o 17.10 hod. Uznesením Mestského súdu Bratislava I z 30. júna 2023, sp. zn. 54T/4/2023 bol obvinený podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku ponechaný vo väzbe po podaní obžaloby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku a jeho väzba trvala do 8. augusta 2023, kedy nadobudol právoplatnosť napadnutý rozsudok.

30. Na verejnom zasadnutí bol obvinený poučený, že v prípade ak bude vyhovené dovolaniu ministra, bude dovolací súd rozhodovať o jeho väzbe. Zároveň bol oboznámený so skutočnosťami a dôkaznými prostriedkami, z ktorých by mohli dôvody útekovej a preventívnej väzby vyplývať. Obvinený na verejnom zasadnutí uviedol, že vo výkone trestu bol zamestnaný a absolvoval ambulantnú liečbu. Podľa jeho názoru pri jeho zadržaní o útek nešlo, z miesta sa vzdialil maximálne 20 metrov a na stopke ho zablokovali kukláči, ktorých pred tým nevidel. Býval so svojou manželkou v karavane na pozemku svojej sestry. Jeho matka má byť v blízkosti jeho sestry a zoberie ho k sebe. Spoluobvinení, od ktorých kupoval drogy sú toho času vo väzení.

31. Dovolací súd po posúdení spisového materiálu zistil, že po zrušení výroku o treste je u obvineného

väzba naďalej dôvodná. Z hľadiska dôvodnosti podozrenia obvineného zo spáchania stíhanej trestnej činnosti tunajší súd poukazuje na skutočnosť, že obvinený urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Navyše tunajší súd zrušil napadnutý rozsudok len vo výroku o treste a v nadväzujúcom výroku o ochrannom opatrení, pričom výrok o vine zostal nedotknutý.

32. Dôvod útekového väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku je u obvineného daný tým, že je osobou, ktorá nemá vytvorené také osobné či sociálne väzby, ktoré by zaručovali, že neujde pred trestným stíhaním a hroziacim trestom. Pred zadržaním nemal obvinený stále bydlisko, na adrese trvalého bydliska sa nezdržiaval, pričom podľa svojho vyjadrenia mal bývať v karavane na sestrinom pozemku vo B., avšak bez konkrétnej adresy. Bol nezamestnaný, nemal žiadny stabilný legálny príjem, z ktorého by bol schopný financovať svoje bývanie. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť, že obvinený sa pri procese jeho zadržania pokúsil o útek, pričom tunajší súd sa nestotožnil s vyjadrením obvineného, že jeho odchod na motorovom vozidle bol len nedorozumením, pretože si zasahujúcich príslušníkov policajného zboru nevšimol, keďže tento záver vyplýva aj z predchádzajúcich rozhodnutí o väzbe obvineného. Obvinený na verejnom zasadnutí prezentoval možnosť bývania u svojej matky, avšak túto skutočnosť relevantne nepreukázal. Z týchto dôvodov možno konštatovať, že vyššie uvedené skutočnosti naďalej odôvodňujú u obvineného existenciu útekového dôvodu väzby.

33. Dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je u obvineného daný tým, že podľa záverov znaleckého dokazovania je obvinený osobou, ktorá je závislá na omamných a psychotropných látkach, pričom zdrojom jeho príjmu malo byť práve páchanie stíhanej trestnej činnosti spočívajúcej v predaji omamných a psychotropných látok tretím osobám, ktorým mal uspokojovať svoje základné životné potreby, vrátane svojej závislosti. V jeho prípade sa nemalo jednáť o jednorazové konanie, ale o opakovanú a plánovitú činnosť za účelom dosiahnutia zisku. V prípade obvineného nemožno opomenúť ani jeho trestnú minulosť, keď pred stíhaným obdobím bol 7 krát odsúdený. Obvinený bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 13. novembra 2012, sp. zn. 5T/170/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 23. mája 2013, sp. zn. 6To/39/2013 pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d). ods. 2 písm. e) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, z ktorého bol podmienene prepustený 2. februára 2017. Napriek uvedenému je obvinený aktuálne trestne stíhaný pre rovnakú trestnú činnosť, ktorej sa mal dopustiť ako špeciálnej recidívy od mája 2021 do 27. októbra 2022. Obvinený podľa svojho vyjadrenia absolvoval ambulantné liečenie vo výkone trestu odňatia slobody, teda v podmienkach vynútenej abstinencie, pričom v tomto kontexte je nevyhnutné zdôrazniť aj vyjadrenie znalkyne MUDr. Q. F., ktorá uviedla, že u obvineného zistila rozvinutú polymorfnú závislosť, je u neho prítomná depravácia osobnosti, pričom za optimálnu považovala ambulantnú liečbu v civilných podmienkach po prepustení na slobodu, nakoľko obvinený bol k závislosti len formálne kritický, málo angažovaný pre zmenu, pričom fungoval v tzv. provizórnej existencii zo dňa na deň. Z tohto dôvodu ambulantná liečba, ktorej sa podrobil, ako aj pomerný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, nepredstavujú také relevantné skutočnosti, ktoré by oslabili preventívny dôvod väzby. Napokon ani skutočnosť, že jeho údajní dodávatelia majú byť aktuálne obmedzení na osobnej slobode, nepreukazuje, že by v trestnej činnosti nemohol pokračovať, keďže omamné a psychotropné látky si môže zabezpečiť od iných osôb, pretože prostredie, do ktorého by sa vrátil (vzhľadom na dĺžku užívania týchto látok), dôverne pozná.

34. Obvinený pri svojom výsluchu na verejnom zasadnutí nepreukázal relevantnú zmenu v jeho spôsobe života, ktorý predchádzal jeho vzatiu do väzby, a preto sú v jeho prípade naďalej dané dôvody väzby.

35. Z hľadiska primeranosti väzby obvineného súd zohľadnil, že osobná sloboda obvineného bola výkonom väzby a výkonom trestu odňatia slobody obmedzená od 27. októbra 2022 do 20. novembra 2025, teda viac ako tri roky, avšak v tomto kontexte musel zohľadniť aj trestnú minulosť obvineného, ktorý pred stíhaným obdobím už vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, no napriek jeho výkonu mal v trestnej činnosti ďalej pokračovať. Aj po zohľadnení zmeny právnej úpravy týkajúcej sa drogovej trestnej činnosti nemožno konštatovať, že by väzba obvineného bola neprimeraná, keďže podľa aktuálnej právnej úpravy mu za spáchanie stíhanej trestnej činnosti možno uložiť trest odňatia slobody, ktorý aj v prípade aplikácie ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona presahuje doposiaľ vykonaný trest odňatia slobody. Doposiaľ vykonaný trest odňatia slobody obvineným podľa názoru dovolacieho súdu nie je spôsobilý eliminovať vyššie uvedené dôvody väzby, pretože už výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody obvineným v minulosti možno, s poukazom na stíhanú trestnú činnosť, hodnotiť ako neefektívny, pričom obvinený doposiaľ nevykonával ani minimálnu výmeru trestu odňatia slobody, ktorého

uloženiu mu za stíhanú trestnú činnosť hrozí.

36. Z pohľadu posudzovania nahradenia väzby obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka, ktoré musí súd skúmať bez ohľadu na to, či také nahradenie väzby je navrhované, dovolací súd uvádza, že týmto inštitútom by sa reálne neminimalizovala hrozba z prípadného konania zakladajúceho útekový alebo preventívny dôvod väzby na takú únosnú mieru, aby bolo možné pristúpiť v tomto štádiu konania k takému nahradeniu väzby, a to vzhľadom na osobu obvineného, jeho trestnú minulosť, vrátane špeciálnej recidívy, sociálne zázemie a okolnosti prípadu. Pokiaľ obvineného nemal od pokračovania v trestnej činnosti odradiť ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody a jeho prevýchova nemala byť završená ani podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody, nemožno konštatovať, že by tento účel splnil miernejší inštitút, ktorým je dohľad probačného a mediačného úradníka, a to i pri uložení primeraných povinností a obmedzení, či kontroly obvineného technickými prostriedkami. Pochybnosti o ochote a schopnosti obvineného dodržiavať režim dohľadu probačného a mediačného úradníka umocňuje aj jeho závislosť na omamných a psychotropných látkach, pod ktorých vplyvom môže byť jeho konanie nevyspytateľné. Obvinený by sa v prípade prepustenia z väzby na slobodu vrátil do rovnakého prostredia, v ktorom sa mal dopúšťať trestnej činnosti, čo neguje využitie miernejšieho inštitútu spôsobilého nahradiť jeho väzby. Monitorovanie osoby obvineného taktiež nie je spôsobilé dosiahnuť účel väzby, pretože poskytuje len informácie o jeho polohe, avšak už nie o činnosti, ktorú vykonáva, pričom stíhanú trestnú činnosť možno páchať aj z miesta bydliska, či prostredníctvom tretích osôb. Navyše samotná skutočnosť, že sa pri svojom zadržaní pokúsil o útek, vyvoláva oprávnené obavy z porušenia režimu jeho monitorovania.

37. Obmedzenie osobnej slobody je tak u obvineného naďalej dôvodné, pričom mestský súd je povinný vo veci konať prednostne a urýchlene, keďže sa jedná o väzobnú trestnú vec.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.